

سنڌي ماحول جون برڪتون ۽ دوستي جا شرائط

هفته وار سنتن پري اجتماع ۾ ٿيڻ وارو سنتن پريو بيان

الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِ الْمُرْسَلِينَ
أَمَّا بَعْدُ فَأَعُوذُ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سنی ماحول جون برکتون ۽ دوستی جا شرائط

الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا رَسُولَ اللَّهِ وَعَلَى إِلِكِ وَأَصْحَبِكَ يَا حَبِيبَ اللَّهِ
الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَيْكَ يَا نَبِيَّ اللَّهِ وَعَلَى إِلِكِ وَأَصْحَبِكَ يَا نُورَ اللَّهِ

نَوَيْتُ سُنَّتَ الْإِعْتِكَافِ

(مون سنّتِ اعتكاف جي نیت ڪئي)

جڏهن به مسجد ۾ داخل ٿيو، ياد اچڻ تي نفلي اعتكاف جي نیت ڪري وٺندا ڪيو، جيستائين مسجد ۾ رهندو نفلي اعتكاف جو ثواب حاصل ٿيندو رهندو ۽ ضمناً مسجد ۾ کائڻ پيئڻ به جائز ٿي ويندو.

دُرود شريف جي فضيلت

فرمان مصطفيٰ صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ آهي: جيڪو مون تي جمعي جي ڏينهن درود شريف پڙهندو قيامت جي ڏينهن آءُ ان جي شفاعت ڪندس.
(جمع الجوامع للسيوطي ج ۷ ص ۱۹۹ حديث ۲۳۳۵۲، از ضيائے درود و سلام، ص ۱۱)

اُفِ وَه رِه سَنُكَانِ، آه! يه پا شاخ شاخ
اے مرے مُشْكِلُ سُشَا! تم پہ کروڑوں دُرود

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرو! ثواب حاصل ڪرڻ خاطر بيان ٻڌڻ کان پهريان

سنڀيون سنڀيون نيتون ڪري وٺون ٿا. فرمانِ مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ:

«يَبِيَّةُ الْمُؤْمِنِ خَيْرٌ مِّنْ عَمَلِهِ» يعني مسلمان جي نيت ان جي عمل کان بهتر آهي.¹

ٻه مدني ڳالهيون: (1) بغير سنڀي نيت جي ڪنهن به نيڪ عمل جو ثواب ناهي ملندو.
(2) جيتريون سنڀيون نيتون وڌيڪ، اوترو ثواب به وڌيڪ.

بيان ٻڌڻ جون نيتون

نگاهون جهڪائي پوري توجهه سان بيان ٻڌندس ❁ تڪ
لڳائي ويهڻ بدران علمِ دين جي تعظيم خاطر جيترو ٿي سگهيو ٻئي
گوڏا وڃائي ويهندس ❁ ضرورت پوڻ تي ٻين جي لاءِ سرڪي جاءِ
ڪشاده ڪندس ❁ ڌڪو وغيره لڳو ته صبر ڪندس، گهوري ڏسڻ ۽
اٽڪڻ کان بچندس ❁ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ! اذْكُرْ اللهُ تَوْبُوا إِلَى اللهِ! وغيره ٻڌي ثواب
ڪمائڻ ۽ صدا لڳائڻ وارن جي دل جوئي (يعني دلداري) جي لاءِ بلند آواز
سان جواب ڏيندس ❁ بيان کان پوءِ پاڻ اڳتي وڌي سلام، مصافحو ۽
انفرادي ڪوشش ڪندس.

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

¹ (المعجم الكبير للطبراني، باب السين، سهل بن سعد الساعدي الحديث: 5942، ج 6، ص 185)

بيان ڪرڻ جون نيتون

مان به نيت ڪيان ٿو ﷻ الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس ﷻ ڏسي بيان ڪندس ﷻ سيپاري 14

سورة النحل آيت نمبر 125: **أَدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالنُّوْعِطَةِ الْحَسَنَةِ**

”ترجمو ڪنزالايمان: پنهنجي رب جي وات جي طرف سڌ پڪي سمجھ ۽ چڱي نصيحت سان“ ۽ بخاري شريف (حديث: 4361) جي هن فرمانِ مصطفيٰ

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: بَلِّغُوا عَنِّي وَلَوْ آيَةً¹ يعني ”منهنجي طرفان پهچايو

جيتوڻيڪ هڪ ئي آيت هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ﷻ

نيڪي جو حڪم ڏيندس ۽ بُرائي کان منع ڪندس ﷻ شعر پڙهڻ،

عربي، انگريزي ۽ ڏکيا لفظ ڳالهائڻ دؤران دل جي اخلاص تي توجھ

رڪندس يعني پنهنجي علميت جو ڌاڪو ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ

کان بچندس ﷻ مدني قافلي، مدني انعامات ۽ علاقائي دوره براءِ

نيڪي جي دعوت وغيره جي رغبت ڏياريندس ﷻ تهڪ ڏيڻ ۽ ڏيارڻ

کان بچندس ﷻ نظر جي حفاظت بڻائڻ جي خاطر حتي الامكان نگاهون

جهڪائي رڪندس.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

1... بخاري، ڪتاب احاديث الانبياء، باب ماذكر عن بنى اسرائيل، 462/2، حديث: 3461

بيان ڪرڻ جون نيتون

مان به نيت ڪيان ٿو ﷻ الله جي رضا حاصل ڪرڻ ۽ ثواب حاصل ڪرڻ جي لاءِ بيان ڪندس ﷻ ڏسي بيان ڪندس ﷻ سيپاري 14

سورة النحل آيت نمبر 125: **أُدْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالنُّمُو عِظَةِ الْحَسَنَةِ**

”ترجمو ڪنز الايمان: پنهنجي رب جي وات جي طرف سڌ پڪي سمجهه ۽ چڱي

نصيحت سان“ ۽ بخاري شريف (حديث: 3461) جي هن فرمانِ مصطفيٰ

صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ: بَلِّغُوا عَنِّي وَوَلَوْ آيَةً¹ يعني ”منهنجي طرفان پهچايو

جيتوڻيڪ هڪ ئي آيت هجي“ ۾ ڏنل احڪام جي پيروي ڪندس ﷻ

نيڪي جو حڪم ڏيندس ۽ بُرائي کان منع ڪندس ﷻ شعر پڙهڻ،

عربي، انگريزي ۽ ڏکيا لفظ ڳالهائڻ دؤران دل جي اخلاص تي توجهُ

رڪندس يعني پنهنجي علميت جو ڌاڪو ويهارڻ مقصود ٿيو ته ڳالهائڻ

کان بچندس ﷻ مدني قافلي، مدني انعامات ۽ علاقائي دوره براءِ نيڪي

جي دعوت وغيره جي رغبت ڏياريندس ﷻ تهڪ ڏيڻ ۽ ڏيارڻ کان

بچندس ﷻ نظر جي حفاظت بڻائڻ جي خاطر حتي الامكان نگاهون

جهڪائي رڪندس.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

1... بخاري، ڪتاب احاديث الانبياء، باب ماذكر عن بني اسرائيل، 462/2، حديث: 3461

دل جي دنيا بدلجي وئي

حضرت سيدنا حسن بن حُضر عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْاَكْبَرُ فرمائن ٿا: مون کي بغداد ۾ هڪ شخص ٻڌايو ته حضرت سيدنا ابو هاشم عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الدَّائِمِ جن بيان فرمايو: هڪ ڀيري آئون بصره وڃڻ جو ارادو ڪيو. آئون ساحل تي آيس ته جيئن ٻيڙي ۾ سوار ٿي ڪري منزل جي طرف روانو ٿي وڃان، جڏهن اُتي پهتس ته ڏٺم ته هڪ ٻيڙي موجود آهي ۽ ان ۾ هڪ ڪنيز (غلام عورت) ۽ ان جو مالڪ سوار آهي. مون به ٻيڙي ۾ سوار ٿيڻ چاهيو ٿي ته ڪنيز جي مالڪ چيو: ان ٻيڙي ۾ اسان کان علاوه ٻي ڪنهن کي سوار ٿيڻ جي اجازت نه آهي، اسان هي سڄي ٻيڙي ڪرائي تي ورتي آهي، تنهنڪري توهان وڃو ڪنهن ٻي ٻيڙي ۾ ويهي رهو. ڪنيز جڏهن هي ڳالهه ٻڌي ته ان پنهنجي مالڪ کي چيو: ان مسڪين کي ويهاري ڇڏيو. جيئن ته ان ڪنيز جي مالڪ مونکي ويهڻ جي اجازت ڏئي ڇڏي ۽ ٻيڙي جُهَلندي جُهَلندي بصره جي طرف سمند جي سطح تي هلڻ لڳي، موسم خوشگوار هو. آئون انهن ٻنهي کان الڳ الڳ هڪ ڪنڊ ۾ وينل هئس. اُهي ٻئي ڪل مسخرين جي ڳالهين ۾ مشغول خوشگوار موسم جو مزو ماڻي رهيا هئا. پوءِ ان ڪنيز جي مالڪ کاڌو گهرايو ۽ دسترخوان وڇايو ويو. جڏهن اُهي ٻئي کاڌي کائڻ لاءِ ويٺا ته انهن مونکي سڏيو: اي مسڪين! تون به اچ ۽ اسان سان گڏ ماني ڪا. مونکي تمام گهڻي بُڪ لڳي هئي ۽ مون وٽ کاڌي لاءِ ڪجهه نه هو، مون انهن جي دعوت تي انهن سان گڏ کاڌو کائڻ لڳس. جڏهن اسان کاڌو کائي فارغ ٿياسين ته ان شخص پنهنجي ڪنيز کي چيو: هاڻي مونکي شراب پياريو. ڪنيز فوراً شراب جو جام پيش ڪيو

۽ اهو شخص شراب پيئڻ لڳو، پوءِ ان حڪم ڏنو ته ان شخص کي به شراب پياريو. مون چيو: الله عَزَّوَجَلَّ توتي رحم فرمائي، آئون تنهنجو مهمان آهيان ۽ توسان گڏ ماني کائي چڪو آهيان، هاڻي آئون شراب هرگز نه پيئندس. ان چيو: نيڪ آهي جيئن تنهنجي مرضي. جڏهن اهو شراب جي نشي ۾ مست ٿي ويو ته ڪنيز کي چيائين: سارنگي (يعني باجو) آڻيو ۽ اسان کي گانو ٻڌايو. ڪنيز سارنگي کڻي آئي ۽ گانو ڳائڻ لڳي، ان جو مالڪ گانو ٻڌندو رهيو ۽ جهومندو رهيو.

هي سلسلو ڪافي دير تائين هلندو رهيو ۽ اهي ٻئي پنهنجي ان عياشي ۾ بدمست هئا ۽ آئون پنهنجي رب عَزَّوَجَلَّ جي ذڪر ۾ مشغول رهيس. جڏهن ڪافي دير ٿي وئي ۽ ان جو نشو ڪجهه گهٽ ٿيو ته اهو شخص منهنجي طرف متوجھ ٿيو ۽ چوڻ لڳو: ڇا تو ان کان پهرين ڪڏهن ان کان سنو گانو ٻڌو آهي؟ ڏس! ڪيتري پياري انداز سان ان گانو ڳايو آهي. ڇا تون به اهڙي طرح ڳائي سگهين ٿو؟ مون چيو: آئون اهڙو ڪلام ٻڌائي سگهان ٿو جنهن جي مقابلي ۾ هي گانو ڪجهه به حيثيت نه ٿو رکي. ان حيران ٿي ڪري چيو: ڇا گانن کان به بهتر ڪو ڪلام آهي؟ مون چيو: ها! ان کان به بهتر ڪلام به آهي. ان چيو: جيڪڏهن تنهنجو دعوى درست آهي ته ٻڌائي ٿورو اسان ٻڌون ته گانن کان بهتر بي ڪا شيءِ آهي؟ ته مون سُورَةُ التَّكْوِيْرِ جي تلاوت شروع ڪري ڇڏي:

ترجمو ڪنز الايمان: جڏهن اس
ويڙهي وڃي ۽ جڏهن تارا
ڪري پون ۽ جڏهن جبل هلايا
وڃن.

اِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۙ وَ اِذَا النُّجُومُ
اِنكَدَرَتْ ۙ وَ اِذَا الْجِبَالُ سِيَّرَتْ ۙ
(پ ۲۰، التڪوير: آتا ۳)

آئون تلاوت ڪندو ويس ۽ ان جي حالت تبديل ٿي رهي هئي، ان جي اکين مان لڙڪ جاري ٿي ويا. وڏي توجهه ۽ عاجزي سان اهو ڪلامِ الهِي **عَزَّوَجَلَّ** کي ٻڌندو ويو، ايئن ٿي لڳو ته ڪلامِ الهِي **عَزَّوَجَلَّ** جون تجليون ان جي ڪاريءَ دل کي منور ڪري چڪيون آهن ۽ هي ڪلامِ تائير جو تير بڻجي ڪري ان جي دل ۾ لهي چڪو آهي، هاڻي ان کي عشقِ حقيقي جي سڃاڻپ حاصل ٿي رهي هئي. تلاوت ڪندي جڏهن آئون ان آيت تي پهتس:

ترجمو ڪنزالايمان: ۽ جڏهن عمل
ناما کوليا وڃن.

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ

(پ ۳۰، التڪوير: ۱۰)

ته ان پنهنجي ڪنيز کي چيو: وڃ! مون توکي الله **عَزَّوَجَلَّ** جي خاطر آزاد ڪيو. پوءِ ان پنهنجي سامهون رکيل شراب جا سمورا ٿانه سمند ۾ اچلي ڇڏيا. سارنگي، باجو ۽ سري تماشي جو سامان توڙي ڇڏيا پوءِ هو وڏي ادب پرئي انداز سان منهنجي ويجهو آيو ۽ مونکي پنهنجي ڇاتي سان لڳائي هڏڪيون پري روئڻ لڳو ۽ پڇڻ لڳو: اي منهنجا پيءُ! آئون تمام گهڻو گناهگار آهيان. مون سڄي زندگي گناهن ۾ گذاري ڇڏي جيڪڏهن هاڻي توبه ڪندس ته ڇا الله **عَزَّوَجَلَّ** منهنجي توبه قبول فرمائيندو؟ مون ان کي وڏي محبت ڏني ۽ چيو: بيشڪ الله **عَزَّوَجَلَّ** توبه ڪرڻ وارن ۽ پاڪيزگي حاصل ڪرڻ وارن کي تمام گهڻو پسند فرمائيندو آهي، اهو ته توبه ڪرڻ وارن کان خوش ٿيندو آهي، الله **عَزَّوَجَلَّ** جي بارگاه کان ڪو مايوس نه موندو آهي، تون ان کان توبه ڪر اهو ضرور قبول فرمائيندو.

جيئن ته ان شخص منهنجي سامهون تمام ڪيل گناهن کان توبه ڪئي ۽ روئي روئي ڪري معافي گهرندو رهيو. پوءِ اسان بصره پهتاسين ۽ اسان بنهي الله ﷺ جي رضا جي لاءِ دوستي ڪري ورتي. چاليهه (40) سالن تائين اسان ڀائرن وانگر رهياسين، چاليهه (40) سالن کان پوءِ ان مرد صالح جو لاڏاڻو ٿي ويو. مونکي ان جو تمام گهڻو صدمو ٿيو، پوءِ هڪ رات مون ان کي خواب ۾ ڏٺو ته پچيم: اي منهنجا پيءُ! دنيا کان پوءِ تنهنجو ڇا ٿيو تنهنجو نڪاڻو ڪٿي آهي؟ ان وڏي دلربا ۽ مٺي آواز سان جواب ڏنو: دنيا کان پوءِ مونکي منهنجي رب ﷺ جنت ۾ موڪلي ڇڏيو. مون پڇيو: اي منهنجا پيءُ! توکي جنت ڪهڙي عمل سان ملي؟ ان جواب ڏنو: جڏهن تو مونکي هي آيت ٻڌائي هئي:

ترجمو ڪنز الايمان: ۽ جڏهن عمل
ناما کوليا وڃن.

وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ﴿٣٠﴾

(پ ۳۰، التڪوير: ۱۰)

ته انهي آيت جي برڪت سان منهنجي زندگي ۾ انقلاب اچي ويو، انهي وجه سان منهنجي مغفرت ٿي وئي ۽ مونکي جنت عطا ڪئي وئي.

(عيون الحڪايات مترجم، حصه اول، ص ۳۰۵ بتغير قليل)

منا منا اسلامي ڀائرو! توهان ڏٺو ته ڪهڙي طرح هڪ نيڪ شخص جي رفاقت (سات) گناه جي شوقين شخص کي برائين جي ڪاهي مان ڪڍي آڻي ۽ اهڙي طرح هو پنهنجي گناهن پري زندگي کان توبه ڪري نيڪي جي رستي تي هلڻ لڳو، اهو سمجهي ويو ته هاڻي منهنجي نجات انهي نيڪ شخص جي صحبت ۽ هميشيني ۾ آهي. جيئن ته ان انهي نيڪ شخص سان الله ﷺ جي رضا جي لاءِ دوستي

ڪري ورتي ته جيئن ان جي برڪت سان زندگي جا باقي ڏينهن گناهن جي نحوست کان محفوظ رهن. آخرڪار رضاءِ الهي جي لاءِ چڱي صحبت اختيار ڪرڻ وارو هي شخص پنهنجي مقصد ۾ ڪامياب ٿيو ۽ گناهن کان بچندي سلامتيءَ ايمان سان عالم جاويداني جي طرف روانو ٿي ويو.

خوب خدمت سُنُون کي هم سدا ڪرتي رهين
مدني ماحول اے خدا هم سے نه چھوٹے عمر بھر

سنڀي ماحول جون برڪتون

منا منا اسلامي پائرو! هي دنيا رنگ، نسل ۽ مختلف قسم جي تهذيبن ۽ طبقات ۾ وڙهيل آهي، هر طبقو، هر تهذيب ۽ هر رنگ و نسل جو شخص خود کي معاشري جو بهترين فرد سمجهندو ۽ پنهنجي برتري جو راڳ ڳائيندو آهي پر ياد رهي ته بهترين معاشرو ۽ سنو ماحول اهو آهي جنهن جي بنياد خوفِ خدا، تقويٰ ۽ نيڪي و پرهيزگاري تي قائم هجي، جنهن ۾ ماڻهو الله ﷻ جي رضا جي لاءِ هڪ سان محبت ڪندا ۽ هڪ ٻي جي حقوق جو خيال رکندا آهن. جنهن سان تعلق رکڻ وارن ماڻهون اعليٰ سيرت ۽ ڪردار جا مالڪ هجن جو جيڪڏهن ڪو انهن جي صحبت اختيار ڪري ته اهو به انهن جي رنگ ۾ رنگجي وڃي. يقيناً عقلمند شخص اهو آهي جيڪو اهڙي بهترين ماحول کي سڃاڻي ڪري ان جو هضو بڻجي وڃي ۽ ان ماحول جي ٻين ماڻهن جيان پاڪيزه زندگي گذاري.

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ ﷻ موجوده دور ۾ تبليغِ قرآن ۽ سنّت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوتِ اسلامي جو مدني ماحول اسان جي لاءِ هڪ عظيم

نعمت آهي. اها ڳالهه ڪنهن کان لڪيل ڍڪيل نه آهي جو دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول جي برڪت سان راهِ راست کان پتڪيل بي شمار ماڻهو خوفِ خدا ۽ عشقِ مصطفيٰ جا پيڪر بڻجي ويا. دعوتِ اسلامي معاشري جي اصلاح ۽ نوجوانن جي علمي ۽ اخلاقي تربيت جي لاءِ جيڪي اقدامات ڪيا آهن ان کان ماڻهن جي هڪ تعداد واقف آهي. اچو ته خود به ۽ پنهنجي اولاد کي به دعوتِ اسلامي جي مهڪندڙ ماحول سان وابسته ڪري ڇڏيون. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** دين ۽ دنيا جي بيشمار فائدا حاصل ٿيندا.

سنڀي ماحول جون برڪتون

ياد رهي ته سنو ماحول اپنائڻ وارو شخص نه صرف خود فائدي ۾ رهندو آهي بلڪ اهو پنهنجي ذات سان ٻين جي لاءِ به نفع بخش هوندو آهي. ان کي ان مثال سان سمجهون ته ماکيءَ جي مک ٻين عام مکين وانگر گندگي ۽ غلاظت واري ماحول سان تعلق رکڻ جي بجائي چڱي ماحول کي اپنائيندي آهي اها گلزاري ۾ ميون ۽ گلن جي صحبت اختيار ڪندي آهي. ان جي نتيجي ۾ ماکيءَ پيدا ٿيندي آهي. جنهن جا بي شمار فائدا آهن. جيئن ته سيپاري 14 **سُورَةُ النَّحْلِ** آيت نمبر 69 ۾ ارشادِ باري تعاليٰ آهي:

ترجمو ڪنز اليمان: ان جي پيٽ مان پيٽ جي هڪ رنگ برنگي شيءِ نڪري ٿي جنهن ۾ ماڻهن جي واسطي تندرستي آهي.

يَخْرُجُ مِنْ بُطُونِهَا شَرَابٌ مُخْتَلِفٌ

أَلْوَانُهُ فِيهِ شِفَاءٌ لِلنَّاسِ ط

(پ ۲۰، التڪوير: آتا ۴)

ظاهر آهي ته هي سني ماحول جون برکتون آهن، معلوم ٿيو ته سني ماحول سان وابسته ٿيڻ وارن ماڻهون جتي خود تعريف جي قابل آهن اتي ٻين جي لاءِ به نفعي جو باعث ٿيندا آهن ۽ جيڪو مسلمان پنهنجي ٻين اسلامي ڀائرن جي لاءِ جيتري قدر نفع بخش ٿيندو، ايتري قدر ان جا مراتب ۽ درجات بلند ٿيندا ويندا. جيئن ته حديثِ پاڪ ۾ آهي:

”خَيْرُ النَّاسِ أَنْفَعُهُمْ لِلنَّاسِ“ يعني ماڻهن ۾ سڀ کان بهترين اهو شخص آهي جيڪو انهن کي سڀ کان وڌيڪ نفعو پهچائڻ وارو هجي.

(معجم الاوسط، ۴/۲۲۲، حديث: ۵۷۸۷)

پيارا اسلامي ڀائرو! سني ماحول سان وابستگي انسان جي ظاهر ۽ باطن جي اصلاح جو باعث بڻجندي آهي ڇو جو سني ماحول سني صحبت فراهم ڪندو آهي ۽ هي ته هر هڪ ڄاڻي ٿو ته سني صحبت انسان تي اثر انداز ٿي ڪري ان کي سني بڻائي ڇڏيندي آهي. علامه جلال الدين رومي رحمۃ اللہ تعالیٰ علیہ فرمائن ٿا:

صُحْبِ صَالِحٍ تَرَا صَالِحٍ كُنْدَ   صُحْبِ طَالِحٍ تَرَا طَالِحٍ كُنْدَ

يعني چڱي صحبت توکي چڱو بڻائيندي ۽ بُري صحبت توکي بُرو بڻائي ڇڏيندي.

عطاءَ حبيبِ خدا مدني ماحول
هه ڏينھن غوثِ رضامدني ماحول

جيتوڻيڪ چڱي صحبت مختصر ئي ڇو نه هجي پر ان جا فائدا بيشمار آهن. جيئن ته

مجلس ذڪر ۾ شرڪت ڪرڻ جي فضيلت

مسلم شريف جي هڪ طويل حديث مبارڪ آهي جنهن ۾ ان خوشنصيبن جي لاءِ خوشخبري آهي، جيڪي ذڪرُ الله عَزَّوَجَلَّ جي لاءِ دائرو ٺاهيندا ۽ جمع ٿي ڪري معبودِ برحق جو ذڪر ڪندا آهن، ان حديث مبارڪ جي آخر ۾ نبي ڪريم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو:

فَيَقُولُونَ رَبِّ فِيهِمْ فَلَانٌ عَبْدٌ حَظَاءُ إِنَّمَا مَرَّ فَجَلَسَ مَعَهُمْ يعني فرشتا (بارگاہِ رَبِّ العزت عَزَّوَجَلَّ ۾) عرض ڪندا آهن، اي رب عَزَّوَجَلَّ! ان ۾ فلان پانهو وڏو گناهگار هو، اهو ان (يعني ذڪر ڪرڻ وارن) جي ويجهي کان گذريو ته انهن سان گڏ ويهي رهيو. مدني آقا صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو ته الله تعاليٰ فرمائي ٿو: **وَلَهُ غَفَرْتُ لَهُمُ الْقَوْمَ لَا يَشْقَىٰ بِهِمْ جَلِيسُهُمْ** يعني مون ان کي به بخشي ڇڏيو. (ذڪر ڪرڻ واري) اهڙي قوم آهي جو ان سان گڏ ويهڻ وارو بدنصيب ناهي هوندو. (مسلم، ڪتاب الذڪر... الخ، باب فضل مجالس الذڪر، ص ۱۴۴۴، حديث: ۲۶۸۹)

منا منا اسلامي ڀائرو! توهان ڏٺو ته نيڪن جي صحبت ڪيتري فائدي مند آهي جو جيڪڏهن ڪو گناهگار اچي ويهي رهي ته اهو به رحمتِ الهي کان محروم ناهي رهندو. جڏهن ته گهڙيءَ ڀر جي لاءِ چڱي صحبت اختيار ڪرڻ وارو به محروم ناهي رهندو ته ڀلا اهو خوش نصيب جيڪو سُنتن ڀرئي نيڪ ماحول سان هميشه جي لاءِ وابسته ٿي وڃي، رحمتِ الهي کان گهڙي طرح محروم رهجي سگهي ٿو.

اهڙي طرح حضرت سيدنا ابو رزين رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته رسول الله صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن انهن کي فرمايو: ڇا آئون تنهنجي ان شيءِ جي اصل تي رهنمائي نه ڪريان جنهن سان تون دنيا ۽ آخرت جي ڀلائي

حاصل ڪري وٺين (اها اصل شيءِ هي آهي ته) توهان ذڪر جي مجلسن کي اختيار ڪريو ۽ جڏهن اڪيلائي ۾ هجو ته جيتري قدر ٿي سگهي ته پنهنجي زبانن کي الله **عَزَّوَجَلَّ** جي ذڪر ۾ هلائيندا رهو ۽ الله **عَزَّوَجَلَّ** جي راه ۾ محبت ڪريو ۽ الله **عَزَّوَجَلَّ** جي راه ۾ عداوت ڪريو.

(شعب الايمان، باب في مقاربه...الخ، فصل في المصافحه...الخ، الحديث ٩٠٢٤، ج ٦، ص ٤٩٢)

مفسر شهير حڪيم الامت مفتي احمد يار خان **عَلَيْهِ رَحْمَةُ الْمَلَأَنَ** ان حديث پاڪ جي تحت فرمائن ٿا: ان مان مراد جون مجلسون آهن ڇو جو هي مجلسون جنت جا باغات آهن جيئن ته ٻي حديث پاڪ ۾ آهي ته هي مجلسون چاهي مدرسه هجن يا درس قرآن ۽ حديث جون مجلسون يا حضراتِ صوفياءِ ڪرام جي ذڪر جون محفلون، هي فرمان تمام جامع آهي. جنهن مجلس ۾ الله **عَزَّوَجَلَّ** جو خوف، حضور (صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ) جو عشق ۽ اطاعتِ رسول هجي اها مجلس اڪسير آهي. (مرآة المناجیح، ٦/٦٠٣)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

بُرْنِ ماڻهن جي همنشيني

منا منا اسلامي ڀائرو! هئڻ ته ايئن گهرجي ته اسان پنهنجي دنيا ۽ آخرت جي پلائي جي لاءِ سُنِي ماحول سان وابسته ٿيون ۽ نيڪ ماڻهن جي صحبت ۾ رهون، انهن کي پنهنجو دوست بڻايون پر افسوس! گناهن جي محبت اسان جي باطن کي ڪارو ڪري ڇڏيو آهي. اڄ اسان جو حال اهو آهي ته چڱن ماڻهن کان پري ۽ انهن سان بغض رکندا آهيون ۽ انهن کي ڇڏي اهڙن ماڻهن جي همنشيني اختيار ڪندا آهيون جيڪي نه صرف اسان کي نيڪين کان پري رکندا آهن بلڪ ڪڏهن

ڪڏهن گناهن جي دلدل ۾ ڏڪي ڇڏيندا آهن. اهڙن ماڻهن جي صحبت ۽ انهن جي دوستي کان بچڻ بيحد ضروري آهي.

صرف چڱي صحبت ۾ رهو

الله تعاليٰ جي مخلص ٻانهن ۽ عاشقانِ رسول جي صحبت نصيب ٿي وڃي ته عين سعادت آهي، انهن جي قرب ۽ انهن جي طرف کان وقتاً فوقتاً ملڻ واري نيڪي جي دعوت جي برڪت سان ٻين فائدن سان گڏوگڏ **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** گناهن جو علاج به ٿيندو رهندو. ياد رهي ته صرف ۽ صرف چڱي صحبت اختيار ڪرڻ گهرجي جڏهن ته بُرن ماڻهن جي پاڇي کان بچڻ گهرجي. مڪي مدني سلطان، رحمتِ عالميان **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جو فرمانِ عاليشان آهي: چڱي ۽ بُري ساٿي جي مثال مُشڪ ڪٽڻ ۽ بني چاڙهڻ واري جيان آهي، مشڪ ڪٽڻ وارو توکي تحفو ڏيندو يا تون ان کي خريد ڪندي يا توکي ان مان چڱي خوشبو ايندي، جڏهن ته بني چاڙهڻ وارو يا تنهنجا ڪپڙا ساڙيندو يا توکي ان مان ناپسند خوشبو ايندي. (صحيح مسلم ص ۱۴۱۴ حديث ۲۶۲۸)

ڇنگ بندن دي صحبت يارو جيوس دڪان عطاراں سودا بھائوس مل نہ ليئے حلے آن ہزاراں
 بڑے بندے دي صحبت يارو جيوس دڪان لوهاراں ڪپڙے بھائوس کڻج کڻج بيٽے چنگال پين ہزاراں

(يعني چڱي جي صحبت عطار (يعني عطر فروش) جي دڪان جيان آهي جو جتان ماڻهو ڪجهه به نه خريد ڪري پر خوشبو اچي ٿي ويندي آهي ۽ بُري ماڻهو جي صحبت لوهار جي دڪان جيان آهي، جتان جيترو به پنهنجي ڪپڙن کي بچائجي، چنگون ان تائين پهچنديون ٿي آهن.

صحت جي فوري اثرات جون مثالون

منا منا اسلامي پائرو! هر صحت پنهنجو اثر رکندي آهي، مثلاً جيڪڏهن توهان جي ملاقات ڪنهن اهڙي اسلامي پيءُ سان ٿئي، جنهن جي اکيون ڪنهن عزيز جي موت جي وجه سان آليون هجن، چهري تي غم جا آثار صاف ظاهر هجن ۽ لهجي مان اداسي ڏسڻ ۾ اچي رهي هجي ته ان جي اها حالت ڏسي ڪري ڪجهه دير جي لاءِ توهان به غمگين ٿي ويندا. ۽ جيڪڏهن توهان کي ڪنهن اهڙي اسلامي پيءُ وٽ ويهڻ جو اتفاق ٿئي جنهن جو چهرو ڪنهن ڪاميابي جي وجه سان خوشي سان چمڪي رهيو هجي، ڇپن تي مڙڪ هجي ۽ ان جي ڳالهين مان خوشي جو اظهار ٿي رهيو هجي ته توهان به ڪجهه دير جي لاءِ ان جي خوشي ۾ شريڪ ٿي ويندا.

سنڀي بُري صحت جا اثرات

اهڙي طرح جيڪڏهن ڪو شخص اهڙن ماڻهن جي صحبت اختيار ڪندو جيڪو فڪر آخرت کان بلڪل غافل هجي ۽ گناهن جي ارتڪاب ۾ ڪنهن قسم جي شرم محسوس نه ڪندو هجي گمان آهي ته اهو به جلد ئي انهيءَ وانگر ٿي ويندو ۽ جيڪڏهن ڪو شخص عاشانِ رسول جي صحبت اختيار ڪري جنهن جي دل فڪرِ مدينه سان معمور هجي، اهو ڏينهن رات آخرت جي فلاح (يعني ڪاميابي) جي لاءِ پنهنجي اصلاح جي ڪوشش ۾ مصروف رهندو هجي، انهن جون اکيون الله تعاليٰ جي خوف کان روئينديون هجن، ته اميد آهي ته اهي ئي ڪيفيات ان شخص جي دل ۾ سرايت (يعني اثر) ڪري وڃن. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ**

بُرى صحبتون سے بچا يا الہی

بنا مجھ کو اچھا بنا يا الہی

صَلِّ عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

دعوتِ اسلامي جو مدني ماحول

منا منا اسلامي ڀائرو! سني صحبت حاصل ڪرڻ جي لاءِ توهان کي پريشان ٿيڻ جي هرگز ضرورت ناهي، تبليغِ قرآن ۽ سنت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ، دعوتِ اسلامي جي مدني ماحول سان وابسته ٿي وڃو، ان جي برڪت سان **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** اعليٰ اخلاقي اوصاف غير محسوس طور تي توهان جي ڪردار جو حصو بڻجن ڏيندو. هر اسلامي پيءُ کي گهرجي ته اهو پنهنجي شهر ۾ ٿيڻ واري هفتيوار سنتن پرڻي اجتماع ۾ شرڪت ڪري ۽ سنتن جي تربيت جي مدني قافلن ۾ عاشقانِ رسول سان گڏ سنتن پريو سفر ڪري. ان مدني قافلن ۾ سفر جي برڪت سان **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** پنهنجي سابقه طرزِ زندگي تي غور ۽ فڪر جو موقعو ملندو ۽ دل آخرت جي بهتري جي لاءِ بي چين ٿي ويندو، جنهن جي نتيجي ۾ گناهن جي ڪثرت تي ندامت ٿيندي ۽ توبه جي سعادت ملندي. عاشقانِ رسول سان گڏ مدني قافلن ۾ مسلسل سفر ڪرڻ جي نتيجي ۾ فحش ڪلامي ۽ فضول ڳالهائڻ جي جڳهه زبان تي درودِ پاڪ جو ورد هوندو ۽ زبان تلاوتِ قرآن ۽ ذڪر و نعت جي عادي ٿي ويندي، غصي جي جڳهه نرمي، بي صبري جي جڳهه صبر ۽ تحمل، تکبر جي جڳهه عاجزي ۽ احترامِ مسلم جو جذبو ملندو، اهڙي طرح بار بار راهِ خدا **عَزَّوَجَلَّ** ۾ سفر ڪرڻ واري جي زندگي ۾ مدني انقلاب

برپا ٿي ويندو. **إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ** اسلامي پيڻرن کي گهرجي ته پنهنجي شهر ۾ ٿيڻ واري اسلامي پيڻرن جي هفتيوار سنتن پرئي اجتماع ۾ پابندي سان شرڪت ڪن.

دل ۽ نڪ جي مرض کان نجات

توهان جي ترغيب جي لاءِ عاشقان رسول جي صحبت جي برڪت سان ڀرپور هڪ مدني بهار توهان جي گوش گذار ڪريان ٿو جيئن ته مُراد آباد (يو پي) جي هڪ اسلامي ڀاءُ جي تحرير جو خلاصو آهي: تبليغ قرآن ۽ سنّت جي عالمگير غير سياسي تحريڪ دعوت اسلامي جي مشڪبار مدني ماحول کان پهرين آئون گناهن جي سمنڊ ۾ غرق هئس. نمازن کان ڏوري، فيشن پرستي ۽ بي حياتي جي نحوستن ۾ جڪڙيل هئڻ جي سبب منهنجي زندگي جا ڏينهن جيڪي يقيناً انمول هيرا آهن غفلت جي نذر هئا. روحاني امراض کان علاوه آئون جسماني امراض ۾ به گرفتار هئس، جيئن ته نڪ جي هڏي وڌڻ سان گڏوگڏ دل جي بيماري به هئي، جنهن جي وجه سان ڪافي تڪليف ۾ رهندو هئس. آخرڪار ڪاري رات جا ڪارا ڪڪڙ صاف ٿيا. ٿيو ايئن ته مونکي دعوتِ اسلامي جي تحت سنتن جي تربيت جي لاءِ سفر ڪرڻ وارن مدني قافلن ۾ سفر ڪرڻ جي سعادت نصيب ٿي. عاشقانِ رسول جي صحبت جي بدولت منهنجي زندگي جي اندر مدني انقلاب برپا ٿيو ۽ مون تمام سابقه گناهن کان توبه ڪري پنهنجي پاڻ کي سنتن جي رستي تي هلڻ لاءِ ڇڏي ڏنو. **الْحَمْدُ لِلَّهِ عَزَّوَجَلَّ** هي برڪت به مون کي نصيب ٿي ته مدني قافلي کان واپسي تي منهنجي نڪ جي هڏي ڏرست ٿي چڪي هئي ۽ ڪجهه ڏينهن کان پوءِ منهنجي دل جو مرض به ختم ٿي ويو.

دل ميں گردرد هوڏر سے رُخ زرد هو پاؤگے فرحتیں قافلے ميں چلو
هے شفا هي شفا، مرحبا! مرحبا! آڪے خود ڍڪھ لیں، قافلے ميں چلو
(وسائل بخشش ص ۶۱۲)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! توهان ڏنو ته معاشري جي هڪ بگڙيل
شخص کي جڏهن مدني قافلي ۾ سفر ڪرڻ جي سعادت ۽ ان دوران
عاشقان رسول جي صحبت ميسر آئي ته ان جي اصلاح جا به اسباب ٿيا
۽ بِقَضِيهِ تَعَالَى اهو جسماني بيمارين کان صحتياب ٿي ويا. **اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ**
ان جي نڪ جي وڌيل هڏي به ڏڙست ٿي ۽ دل جي مهلڪ مرض کان به
سندن نجات ملي.

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! ڪنهن به شخص جي صحبت اختيار ڪرڻ
کان پهرين هي غور ڪرڻ گهرجي ته مون کي ان جي صحبت اختيار ڪرڻ
گهرجي يا نه. چو جو ترمذي شريف جي حديث ۾ آهي: ماڻهو پنهنجي
دوست جي دين تي هوندو آهي ته ان کي ڏسڻ گهرجي ته اهو ڪنهن سان
دوستي ڪري رهيو آهي. (ترمذي، ڪتاب الزيد، باب ۴۵، -۴/۱۶۷، الحديث: ۲۳۸۵)

ان سلسلي ۾ حضرت سيدنا امام غزالي **عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْوَالِي** جن دوستي
۽ صحبت جون جيڪي شرائط بيان فرمايون آهن ان جي مطابق عمل
ڪرڻ به بيحد مفيد آهي. جيئن ته،

صحت ڪنهن جي اختيار ڪجي؟

دعوت اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه جي مطبوعه 1393 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”احياء العلوم“ جلد 2، صفحي 617 تي حجة الاسلام حضرت سيدنا امام محمد غزالي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْوَالِي فرمائن ٿا: اهڙي شخص جي صحبت اختيار ڪئي وڃي جنهن ۾ پنج 5 خصلتون هجن: (1) عقلمند هجي (2) چڱي اخلاق جو مالڪ هجي (3) فاسق نه هجي (4) گمراه نه هجي (5) دنيا جو حريص نه هجي.

(1) عقل مند هجي

(ڪنهن جي صحبت اختيار ڪرڻ جي لاءِ عقل جي قيد ان لاءِ لڳائي ڇو جو) عقل انسان جي لاءِ اصل جي حيثيت رکندي آهي، بيوقوف سان گڏ ويهڻ سان ڪو فائدو ناهي، ان جو ساٿ ڪيترو ئي وڏو ڇو نه هجي (پر) انجام ڪارو وحشت ۽ جدائي هوندو آهي. عقل مند جي صحبت اختيار ڪرڻ ان لاءِ ضروري آهي جو بيوقوف شخص جيڪڏهن توکي فائدو پهچائڻ ۽ تنهنجي مدد ڪرڻ جو ارادو ڪندو آهي ته تڏهن به توکي نقصان رسائيندو آهي ۽ ان کي ان ڳالهه جو علم ناهي هوندو. انهي وجهه سان چيو ويو آهي ته ”بيوقوف کان پري رهڻ، اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ جي قرب جو ذريعو آهي.“ حضرت سيدنا سفيان ثوري عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْقَوِي جن فرمايو: ”بيوقوف جي چهري جي طرف نظر ڪرڻ هڪ خطا آهي جيڪا لڪي ويندي آهي“ عقل مند مان اسان جي مراد اهو شخص آهي جيڪو شين ان جي حقيقت جي مطابق سمجهندو آهي، چاهي بذاتِ خود سمجهندو هجي يا ڪنهن جي سمجهائڻ سان.

تمهين لطف آجائے گا زندگي کا
قريب آکے دیکھو زارماني ماحول

(2) چڱي اخلاق جو مالڪ هجي

جنهن جي صحبت اختيار ڪئي وڃي ان جو اخلاق به سنو هئڻ ضروري آهي ڇو جو ڪيترائي عقل مند شين جي حقيقتن کان ته واقف هوندا آهن پر جڏهن انهن تي غصو، خواهش، بخل، بزدلي غالب اچي وڃي ته اهو پنهنجي نفس جي پيروي ڪندا آهن ۽ جيڪو ڪجهه انهن کي معلوم هوندو آهي ان جي مخالفت ڪندا آهن، ڇو جو اهي پنهنجي (اندروني) خوبين تي قابو ڪرڻ ۽ سٺا اخلاق اختيار ڪرڻ کان عاجز هوندا آهن، تنهنڪري اهڙا بد اخلاق شخصن جي صحبت اختيار ڪرڻ ۾ ڪا پلائي ناهي.

تُو زَمِي کو اپنا جھڙے مٿاڻا
رہے گا سدا خوشنامدني ماحول

(3) فاسق نه هجي

اهو فاسق جيڪو پنهنجي فسق (يعني گناهن) کان باز نه اچي، ان جي صحبت اختيار ڪرڻ ۾ ڪو فائدو ناهي ڇو جو جيڪو الله **عَزَّوَجَلَّ** کان ڊڄندو آهي اهو ڪبيره گناهن تي اصرار ناهي ڪندو ۽ جنهن کي الله **عَزَّوَجَلَّ** جو خوف ناهي، نه ان جو فساد کان بچڻ ممڪن آهي نه (ئي) ان جي ڳالهه جو ڪو ڀروسو بلڪه اهو پنهنجي غرض جي مطابق ڪلام ڪندو آهي. (جيئن ته سيپاري 15 **سُورَةُ الْكَهْفِ** آيت نمبر 28 ۾) الله **عَزَّوَجَلَّ** ارشاد فرمائي ٿو:

ترجمو ڪنزالايمان: ۽ ان جو چيو نه
ڪر جنهن جي دل اسان پنهنجي
ياد کان غافل ڪري ڇڏي ۽ اهو
پنهنجي سڌ جي پٺيان هليو.

وَلَا تُطِعْ مَنْ أَغْفَلْتَ قَلْبَهُ عَنْ
ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ
(پ ۱۵، الكهف: ۲۸)

(اهڙي طرح) هڪ ٻي مقام تي (سپاري 27 سُورَةُ النَّجْمِ، آيت نمبر 29 ۾)
ارشاد ٿئي ٿو:

ترجمو ڪنزالايمان: پوءِ تون انهن
کان منهن ڦير جيڪو اسان جي
ياد کان ڦري ويو ۽ ان نه گهري
مگر دنيا جي زندگي

فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّىٰ عَنْ ذِكْرِنَا
لَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا
(پ 27، النجم: 29)

ان آيات مبارڪ جو مفهوم اهو آهي ته فاسقن کان پري رهو. فسق ۽
فاسقن جو مشاهدو ڪرڻ ۽ ان سان گڏ رهڻ سان دل گناه جي طرف مائل
ٿيندو آهي، ان جي نفرت ختم ٿي ويندي آهي. جيئن ته حضرت سيدنا
سعيد بن مسيب رَحْمَةُ اللَّهِ تَعَالَى عَلَيْهِ فرمائن ٿا: ظالمن جي طرف نه ڏسو ڪٿي
توهان جا اعمال برباد نه ٿي وڃن، انهن جي هم نشيني ۾ سلامتي ناهي
بلڪ سلامتي ته انهن سان تعلق ختم ڪرڻ ۾ آهي.“

نبی کی محبت میں رونے کا انداز
چلے آؤ سڱھلائے گامدنی ماحول

(4) گمراه نه هجي

گمراه جي صحبت اختيار ڪرڻ سان خود گمراه ۽ بدبخت ٿي
ويڃڻ جو انديشو آهي، تنهنڪري گمراه شخص ان ڳالهه جو مستحق آهي
ته ان کان پري رهيو وڃي ۽ ان سان قطع تعلق ڪيو وڃي. گمراه

شخص جي صحبت ڪيئن فائدو ڏئي سگهي ٿي جڏهن ته خليفهءَ دُومِ
 امير المؤمنين حضرت سيدنا فاروق اعظم رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جن دين دار دوست
 تلاش ڪرڻ جي ترغيب ڏياري آهي، جيئن ته حضرت سيدنا سعيد بن
 مسيب رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان مروي آهي ته حضرت سيدنا عمر فاروق اعظم
رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جن فرمايو: توهان کي گهرجي ته اهڙو سچو دوست تلاش
 ڪر جنهن جي چانو ۾ زندگي گذاري سگهين ڇو جو دوست خوشحالي
 جي وقت زينت ۽ تنگي جي وقت اميد هوندو آهي، پنهنجي دوست جي
 متعلق هميشه سٺو گمان رکو، ايستائين جو تنهنجو گمان غالب اچي
 وڃي، پنهنجي دشمن کان پري رهو ۽ دوستن کان سواءِ امانت دار جي
 سڀ کان ڊڄندا رهو ۽ امانت دار اهو ئي آهي جيڪو الله عَزَّوَجَلَّ کان
 ڊڄندو آهي، تنهنڪري ڪنهن فاجر جي صحبت اختيار نه ڪر نه ته تون
 به فسق ۾ مبتلا ٿي ويندي ۽ فاسق کي پنهنجو راز نه ٻڌائي بلڪ
 پنهنجي معاملات ۾ انهن ماڻهن سان مشورو ڪر جيڪي الله عَزَّوَجَلَّ
 کان ڊڄندا آهن.“

بُرى صحبت سے کناره کشي کر

کے اچھوں کے پاس آکے پادني ماحول

(5) دنيا جي حريص نه هجي

(دنيا جي حريص جي صحبت کان بچو جو) اهڙي شخص جي
 صحبت زهر قاتل آهي، ڇو جو طبيعتون فطري طور تي هڪ ٻي سان
 مشابهت رکنديون ۽ هڪ ٻي جي پيروي ڪنديون آهن، بلڪ هر طبيعت
 بي کان ضرور ڪجهه نه ڪجهه ضرور چورائيندي آهي ۽ انسان کي ان

جي خبر به نه پوندي آهي، دنيا جي حرص ۾ مبتلا شخص جي صحبت دنيا جي حرص پيدا ڪندي آهي ۽ زاهد جي صحبت دنيا کان ڪناره ڪشي تي اڀاريندي آهي. تنهنڪري دنيا جي طالبن جي صحبت مڪروه ۽ آخرت جي طرف راغب ماڻهن جي صحبت کي مستحب قرار ڏنو ويو آهي.

امير المؤمنين حضرت سيدنا علي المرتضيٰ ڪَرَّمَ اللهُ تَعَالَى وَجْهَهُ الْكَرِيمَ جو ارشاد آهي: جنهن کان حيا ڪئي ويندي آهي انهن ماڻهن جي صحبت اختيار ڪري نيڪين کي زنده ڪريو.

اے پيارِ عصياں تُو آجا پهاڻ پڙ
گناهون کي ديگاڏو آمدني ماحول

علماء جي صحبت دل جي لاءِ ڪيتري ضروري آهي

حضرت سيدنا لقمان حڪيم عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللهِ الْكَرِيمِ جن پنهنجي پُٽ کي فرمايو: اي پٽ! علماء جي مجلس کي اختيار ڪر ۽ پنهنجا گوڏا انهن جي سامهون وڃائي ڇو جو دل حڪمت سان زندگي ماڻيندا آهن جهڙي طرح زمين مينهن (بارش) جي قطرن سان زندگي حاصل ٿيندي آهي.

(احياء العلوم، ۲/۶۱۷ تا ۶۲۶ ملتقطاً)

همين عالمن اور بزرگوں کے آداب

سکھاتا ہے هر دم سدا مدني ماحول

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي ڀائرؤ! امام غزالي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللَّهِ الْوَالِي جي بيان سان جتي ڪنهن جي صحبت اختيار ڪرڻ جا شرائط معلوم ٿيا، اتي آخر ۾ علماء ڪرام جي صحبت اختيار ڪرڻ جي ترغيب به ملي.

واقعي علماء دين جو مقام ۽ مرتبو عام ماڻهن کان بلند هوندو آهي ۽ انهن جي صحبت سان دين ۽ دنيا جون بي شمار پلايون حاصل ٿينديون آهن. پر افسوس! اڄڪلهه معاشري ۾ ڪجهه اهڙا بدنصيب ۽ محروم ماڻهو به ملن ٿا جيڪي اُمت جي ان محسنين ۽ خير خواه حضرات کي پنهنجي تنقيد جو نشانو بڻائي ڪري انهن تي بي جا اعتراض ۽ ناحق طعن و تشنيع ڪندي نظر اچن ٿا. ياد رهي ته علماء ڪرام دين اسلام جي لاءِ ٿنپ جي حيثيت رکن ٿا. اچو ته! علماء جي متعلق قرآن ۽ حديث جي روشني ۾ ڪجهه مدني گل ٻڌون ٿا ته جيئن اسان جي دل ۾ علماء جي محبت ۽ چاهت ۽ قدر و منزلت مزيد وڌي ۽ جيڪي ماڻهو علماء جي مقام ۽ مرتبي کان ناواقف آهن، انهن جي دل ۾ به علماء ڪرام رَحْمَةُ اللَّهِ السَّلَام جي اهميت اڃاگر ٿئي ۽ اهي به انهن جي قدر ڪرڻ ۾ ڪامياب ٿي وڃن ڇو جو انهن جي قدر و منزلت کي سڃاڻيندي انهن جي صحبت ۾ ويهڻ، انهن جو ادب ۽ احترام ڪرڻ، انهن تي اعتراض ڪرڻ کان بچڻ ۽ دين ۽ دنيا جي تمام معاملات ۾ انهن کان رهنمائي حاصل ڪرڻ ۾ پنهنجي جهانن جون پلايون آهن.

دين جارهنما

اللَّهُ عَزَّوَجَلَّ سيپاري 14 النَّعْلِ، آيت نمبر 43 ۾ ارشاد فرمائي ٿو:

فَسْئَلُوا أَهْلَ الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا

تَعْلَمُونَ ﴿۱۳﴾ (النحل: ۳۳)

ترجمو ڪنزالايمان: پوءِ علم وارن کان
پڇي ڏسو جيڪڏهن توهان کي علم
نه آهي.

هن آيتِ ڪريمه جي تفسير ۾ لکن ٿا: حديث شريف ۾ آهي: ”بيماري جهل
جي شفاء علماء کان دريافت (پڇڻ) آهي.“

آيتِ ڪريمه ۽ ان جي تفسير سان علماء جو مقام ۽ مرتبو معلوم
ٿئي ٿو ڇو جو ماڻهن جا مسائل حل ڪرڻ جي لاءِ ان مبارڪ هستين
کي مرجع خلاق ۽ دين جي عظيم رهنما جي حيثيت ڏني وئي آهي،
تفسير جي متعدد ڪتابن ۾ لکيل آهي ته ان آيتِ ڪريمه ۾ اشارو آهي
ته جيڪي مسائل معلوم نه هجن ان جي لاءِ علماء ڪرام رَحْمَةُ اللَّهِ السَّلَامُ

جي بارگاه ۾ حاضر ٿيڻ واجب آهي. (روح البيان، پ ۱۴، النحل، تحت الآية: ۴۳، ۵/۳۷)
اچو ته پنهنجي دل ۾ علماء ڪرام رَحْمَةُ اللَّهِ السَّلَامُ جي محبت پيدا ڪرڻ جي
لاءِ، علماء جي شان ۾ ست 7 فرامين مصطفي صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٻڌون ٿا.

علماء جي شان ۾ ست فرامين مصطفي صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

1. عالم زمين ۾ الله عَزَّوَجَلَّ جي دليل ۽ حجت آهي ته جنهن عالم مان

عيب ڪڍيو اهو هلاڪ ٿي ويو. (جامع صغير، ص ۳۴۹، حديث: ۵۶۵۸)

2. بيشڪ زمين ۾ علماء جي مثال ان ستارن جيان آهي جنهن ڪائنات

جي اونڌاڻ ۾ رهنمائي حاصل ڪئي ويندي آهي ته جڏهن ستارا

جھڪا ٿي وڃن ته قريب آهي هدايت يافتہ ماڻهو گمراه ٿي وڃن.

(مسند امام احمد، مسند انس بن مالك، ۴/۳۱۴، حديث: ۱۲۶۰۰)

3. علم سان گڏ ٿورو عمل به نفعو ڏيندو آهي پر جهالت سان گڏ گهڻو

عمل به نفعو نه ٿو ڏئي. (جامع بيان العلم، ص ۶۵، حديث: ۱۹۷)

4. **اَلْعِلْمُ حَيَاةُ الْاِسْلَامِ وَعِمَادُ الْاِيْمَانِ** علم اسلام جي زندگي ۽ دين جو ٿنڀ آهي.

5. **مَنْ طَلَبَ الْعِلْمَ تَكَفَّلَ اللهُ بِرِزْقِهِ** جيڪو شخص علم جي طلب ۾ رهندو آهي، الله عَزَّوَجَلَّ ان جي رزق جو ضامن آهي.

6. **مَنْ سَلَكَ طَرِيقًا يَلْتَمِسُ فِيهِ عِلْمًا سَهَّلَ اللهُ لَهُ بِهِ طَرِيقًا اِلَى الْجَنَّةِ** جيڪو اهڙي رستي تي هلي جنهن ۾ علم کي تلاش ڪري، ان جي سبب الله عَزَّوَجَلَّ ان جي لاءِ جنت جو رستو آسان فرمائي ڇڏيندو آهي.

7. علماء، انبياءِ ڪرام **عَلَيْهِمُ السَّلَامُ** جا وارث آهن، بيشڪ انبياءِ ڪرام **عَلَيْهِمُ السَّلَامُ** درهر ۽ دينار جا وارث نه ٿا بڻائن بلڪ اهي ته علم جا وارث بڻائن ٿا، جنهن علم حاصل ڪيو ان پنهنجو حصو وٺي ورتو ۽ عالمِ دين جي موت هڪ اهڙي آفت آهي جنهن جو ازالو (پريائي) نه ٿي ٿي سگهي ۽ هڪ اهڙو خلا آهي جنهن کي پري نه ٿو سگهجي (ڄڻ ته) اهو هڪ ستارو هو جيڪو جهڪو ٿي ويو، هڪ قبيلي جي موت هڪ عالم جي موت جي مقابلي ۾ نهايت معمولي آهي. (شعب الايمان، باب في طلب العلم، ۲/۲۶۳، حديث: ۱۶۹۹)

صَلُّوا عَلَي الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَي مُحَمَّدٍ

منا منا اسلامي پائرو! پياري آقا **صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ** جي ان فرامين کي ٻڌي ڪري يقيناً سڀ جي دلين ۾ علماء ڪرام جي مقام ۽ مرتبي ۽ ان جي محبت ۾ مزيد اضافو ٿيو هوندو. افسوس! هر شخص پنهنجي اولاد کي ڊاڪٽر يا انجنيئر ڪرڻ جي خواهش رکيندو آهي پر انهن کي

عالمِ دين بناڻ جي خواهش رکڻ وارا تمام گهٽ ماڻهو آهن، ماڻهو اولاد کي پنهنجي دنياوي سهارو بناڻ جي ته ڪوشش ڪندا آهن پر محشر جي ڏينهن ان جي هولناڪين جي باري ۾ ناهن سوچيندا جڏهن ماڻهو جي حالت اها هوندي، جيئن ته سيپاري 30، سُوْرَةُ عَبَسَ، آيت نمبر 34 کان 36 ۾ ارشاد ٿئي ٿو:

ترجمو ڪنزالايمان: ان ڏينهن ماڻهو
پڇندو پنهنجي پيءُ ۽ ماءُ ۽ پيءُ ۽
زال ۽ پٽن کان.

يَوْمَ يَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ أَخِيهِ ﴿٣٥﴾ وَأُمِّهِ
وَأَبِيهِ ﴿٣٦﴾ وَصَاحِبَتِهِ وَبَنِيهِ ﴿٣٦﴾

(پ 30، عَبَسَ: 34، 36)

(يعني) ان ۾ ڪنهن جي طرف مُلْتَفِتٌ (متوجہ) نه ٿيندو، پنهنجي ئي فڪر هوندي. (خزائن العرفان، پ 30، عبس، تحت الآية: 36) پر ان بي ڪسي جي عالم ۾ علماءِ ڪرام جي شان اها هوندي ته اهي ماڻهن جي شفاعت ڪري رهيا هوندا. ياد رهي ته جيڪڏهن اهلِ دنيا، علماءِ دين کي ان جي سادي لباس ۽ مال و دولت جي ڪمي جي سبب حقير سمجن پر عنقريب اهي ان وقت علماء جو مرتبو ڄاڻي وٺندا جڏهن ميدانِ محشر ۾ اهلِ دنيا پنهنجو بار کڻي ڦري رهي هوندي، پر علماء جي مٿي تي عزت جو تاج هوندو، ان وقت سڀني تي ظاهر ٿي ويندو ته حقيقي عزت وارو اهو آهي جيڪو مالڪِ روزِ جزاءِ عَزَّوَجَلَّ جي بارگاه ۾ عزت وارو آهي.

رسالو ”علماء تي اعتراض منع آهي“ جو تعارف

علماء جي قدر و منزلت ۽ انهن جو مقام ۽ مرتبو ڄاڻڻ جي لاءِ دعوتِ اسلامي جي اشاعتي اداري مڪتبه المدينه کان 33 صفحن تي

مشمتمل رسالو بنايم ”علماء تي اعتراض منع آهي“ هديو ڏئي حاصل ڪري ان جو مطالعو فرمايو. ان رسالي ۾ توهان پڙهندا ته وڏا وڏا شاهان وقت علماء جو ڪيتري قدر احترام ڪندا هئا، هڪ عالم، غير عالم تي ڇو فضيلت رکندو آهي؟ علماء جي توهين ڪڏهن ڪفر آهي ۽ ڪڏهن نه؟ شيطان ماڻهن کي علماء کان ڇو پري ڪندو آهي؟ گڏوگڏ اعليٰ حضرت امام احمد رضا خان عَلَيْهِ رَحْمَةُ الرَّحْمٰن ۽ شيخ طريقت، امير اهلست دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه جن علماء جي شان ڪهڙن الفاظن ۾ بيان فرمائي آهي؟ ته اڄ ئي هي رسالو ”علماء تي اعتراض منع آهي“ مڪتبه المدينه کان حاصل ڪري نه صرف خود پڙهو بلڪ تقسيم رسالو ڪري يعني ٻين کي تحفي طور پيش ڪري بي شمار اجر و ثواب ڪمايو. الله عَزَّوَجَلَّ اسان کي علماء ڪرام رَحْمَهُمُ اللهُ السَّلَام جي مقام ۽ مرتبي کي سمجهڻ جي توفيق عطا فرمائي.

صَلُّوْا عَلَيَّ الْحَبِيْب! صَلَّيْ اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّد

جامعة المدينه ۾ داخلا وٺو!

منا منا اسلامي ڀائرو! شيخ طريقت امير اهلست دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه جي علم ۾ دوستي، اشاعت علم دين جي تڙپ ۽ علماء ڪرام سان محبت جي نتيجي ۾ دعوت اسلامي جي زير انتظام درس نظامي يعني عالم ڪورس ڪرائڻ جي لاءِ اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ جو قيام عمل ۾ آندو ويو آهي. پوري پاڪستان ۾ جامعات المدينه کان هر سال علماء ڪرام فارغ التحصيل ٿي ڪري پنهنجي منصب جي مطابق فرائض انجام ڏئي رهيا

آهن. اچو ته انبياءِ ڪرام جي وراثت ۾ حصو حاصل ڪرڻ جي لاءِ يعني علمِ دين حاصل ڪرڻ جي لاءِ جامعة المدينه ۾ داخلا وٺو، پنهنجي اولاد کي داخلا ڏياريو ته جيئن اهي به علمِ دين جا انمول موتي حاصل ڪري سگهن، يقيناً علمِ دين ئي سڀ کان وڏي دولت آهي. الله عَزَّوَجَلَّ اسان کي خوب خوب علمِ دين جون برڪتون حاصل ڪرڻ جي توفيق عطا فرمائي.

اٰمِيْنَ بِجَاہِ النَّبِيِّ الْاَمِيْنَ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ

الوداع ماه رمضان

منا منا اسلامي ڀائرو! ماهِ رمضان المبارڪ پنهنجي جهولي ۾ رحمتن ۽ برڪتن جا خزانو کڻي اسان جي درميان جلوو گر ٿيو ۽ هاڻي عنقريب اسان کان رخصت ٿي ويندو. افسوس! اسان ان مهيني جو حق ادا نه ڪري سگهياسين. آه! ان جي رخصت ٿيندي ئي عبادتن جو ذوق به گهٽ ٿي ويندو.

تيرے آنے سے دل خوش ہوا تھا اور ذوقِ عبادت بڑھا تھا
آه اب دل پہ ہے غم کا غلبہ اَلْوَدَاعُ اَلْوَدَاعُ آه رمضان
اچو ته رمضان جي بقايا گهڙين کي غنيمت ڄاڻيندي نيڪين ۾ ۽ وڌيڪ
ڪوشش ڪريون ۽ هي به نيت ڪريون ته ماهِ رمضان المبارڪ ۾ عمل
جو جذبو نصيب ٿيو ان کي سال جي باقي يارهن مهينن ۾ به قائم
رڪڻ جي ڪوشش ڪنداسين. بالخصوص عيدِ سعيد جي موقعي تي
گناهن ۾ مبتلا ٿي ڪري رمضان المبارڪ جي سڄي محنت ضايع ڪرڻ
کان بچائي خوشين ڀريا لمحات به الله عَزَّوَجَلَّ ۽ ان جي رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ
جي احڪامات جي مطابق گذارڻ جي ڪوشش ڪنداسين. عموماً عيد جو

چنڊ نظر ايندي ئي ماڻهو عيد جي خريداري (Shopings) وغيره ۾ مصروف ٿي ويندا آهن. ايئن اهي عيد جي رات عبادتن جي برڪتن کان محروم رهجي ويندا آهن. ياد رهي! عيد جي رات جنهن کي اسين غفلت جي نذر ڪري ڇڏيندا آهيون، ان ۾ عبادت ڪرڻ واري جي لاءِ تمام وڏن انعامن جي بشارت آهي. اچو ته! انهي متعلق ٻه فرامين مصطفيٰ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ٻڌون.

عيد جي رات جي عبادت

1. جنهن عيدين جي رات (يعني شبِ عيدالفطر ۽ شبِ عيدالاضحي) طلبِ ثواب جي لاءِ قيام ڪيو، ان ڏينهن ان جو دل نه مرندي، جنهن ڏينهن (ماڻهن جا) دل مري ويندا. (سَنَنِ ابْنِ ماجه ج ۲ ص ۳۶۵، حديث ۱۷۸۲)
2. جيڪو پنج راتين ۾ شبِ بيداري ڪري ان جي لاءِ جنت واجب ٿي ويندي آهي. ذِي الْحُجَّةِ شريف جي اٺين (8)، نائين (9) ۽ ڏهين (10) رات (اهڙي طرح تي (3) راتيون ته اهي ٽيون) ۽ چوٿين (4) عيدالفطر جي رات، پنجين (5) شعبانُ الْمُعَظَّمِ جي پندرهن (15) رات (يعني شبِ بَرَاءَتِ). (الترغيب والترهيب، ج ۲، ص ۹۸، حديث: ۲)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

ڇهه عيد جا روزا

پيارا اسلامي ڀائرو! اها به نيت ڪري وٺو ته رمضان المبارڪ ۾ روزن ۾ جون جيڪي برڪتون حاصل ٿيون ان برڪتن کي مزيد وڌائڻ جي لاءِ رمضان کان بعد نفلي روزا رکڻ جي به ڪوشش ڪندا سين.

بالخصوص شوال جي ڇهه 6 روزا رڪڻ جون ڀرپور ڪوشش ڪنداسين. اڇو ته ڇهه روزن جا فضائل تي مشتمل تي فرامين مصطفي صلي الله تعالى عليه وآله وسلم بدون.

1. جنهن رمضان جا روزا رڪيا پوءِ ڇهه ڏينهن شوال ۾ رڪيا ته گناهن کان ايئن نڪري ويو جيئن اڄ ئي ماءُ جي پيٽ کان پيدا ٿيو هجي. (مجمع الزوائد ج 3 ص 425 حديث 5102)
2. جنهن رمضان جا روزا رڪيا پوءِ ان کان بعد ڇهه شوال ۾ رڪيا. ته ايئن آهي جيئن پوري عمر روزا رڪيا. (صحيح مسلم ص 592 حديث 1164)
3. جنهن عيد الفطر کان بعد (شوال ۾) ڇهه روزا رڪي ورتا ان پوري سال جا روزا رڪيا جيڪو هڪ نيڪي آڻيندو ان کي ڏهه ملنديون. (سنن ابن ماجه ج 2 ص 333 حديث 1715)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

هڪ نيڪي جو ڏهه گنا ثواب

منا منا اسلامي ڀائرو! الله عَزَّوَجَلَّ جي ڪرم ۽ ان جي حبيب مڪرم صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي صدقي پوري سالم جي روزن جو ثواب حاصل ڪرڻ ڪيترو آسان ڪري ڇڏيو. هر هڪ مسلمان کي هي سعادت حاصل ڪرڻ گهرجي. هڪ سال جي روزن جي ثواب جي حڪمت هي آهي ته الله عَزَّوَجَلَّ اسان ڪمزور ٻانهن جي لاءِ فقط پنهنجي فضل سان هڪ نيڪي جو ثواب ڏهه گنا رکيو آهي. جيئن ته سيپاري 8، سورة الْاَنْعَامِ، آيت نمبر 160 ۾ خدائِ رَحْمَنٍ عَزَّوَجَلَّ جو فرمانِ برڪت نشان آهي:

ترجمو ڪنزالايمان: جنهن هڪ نيڪي
ڪئي ته ان جي واسطي ان جهڙيون ڏه
آهن.

مَنْ جَاءَ بِأُحْسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ
أَمْثَالِهَا (پ.8. الأَنْعَام: 160)

اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَزَّوَجَلَّ ايئن ماهِ رمضان جا روزا ڏه مهينن جي روزن جي برابر ٿيا
۽ ڇه روزا سن روزن جي برابر، اهڙي طرح پوري سال جي روزن
جو ثواب حاصل ٿي ويو. اَلْحَمْدُ لِلّٰهِ عَلَىٰ إِحْسَانِهِ۔

ڇه عيد جا روزا ڪڏهن رکيا وڃن

منا منا اسلامي ڀائرو! صَدْرُ الشَّرِيعَةِ بَدْرُ الطَّرِيقَةِ، حضرت علامه
مولانا مفتي محمد امجد علي اعظمي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللّٰهِ الْقَوِي بهارِ شَرِيعَتِ جِي
حاشيه ۾ فرمائن ٿا: بهتر هي آهي ته هي روزا متفرق (يعني ناغ ڪري)
رکيا وڃن ۽ عيد کان بعد لڳاتار ڇه ڏينهن ۾ گڏ رکي ورتا، تڏهن به
ڪو حرج ناهي. (بهارِ شريعت، حصه 5، ص 140)

خليل ملت حضرت علامه مولانا مفتي محمد خليل خان قادري
برڪاتي عَلَيْهِ رَحْمَةُ اللّٰهِ الْهَادِي فرمائن ٿا: هي روزا عيد کان بعد لڳاتار رکيا
وڃن تڏهن به ڪو حرج ناهي ۽ بهتر هي آهي ته متفرق (يعني ناغ
ڪري) رکيا وڃن يعني هر هفتي به 2 روزا ۽ عيدُ الفطر جي بي ڏينهن
هڪ روزو رکي وٺي ۽ پوري مهيني ۾ رکي ته وڌيڪ مناسب معلوم
ٿيندو آهي. - (سنڀي بهشتي زيور ص 347) الغرض عيدُ الفطر جو ڏينهن ڇڏي
ڪري سڄي مهيني ۾ جڏهن چاهي ڇه عيد جا روزا رکي سگهجن ٿا.

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

عيد جي رات مدني قافلي ۾ سفر

منا منا اسلامي پائرو! ڪيترا ئي عاشقانِ رسول ۽ عاشقانِ رمضان پوري رمضان جي مهيني يا آخري عشري جي سنتِ اعتڪاف جي سعادت حاصل ڪئي، الله عَزَّوَجَلَّ اعتڪاف ڪرڻ پنهنجي بارگهه ۾ قبول فرمائي. دورانِ اعتڪاف قرآنِ ڪريم کي درست مخارج سان گڏ پڙهڻ، نماز جو عملي طريقو، نمازِ جنازه جو طريقو، فرض علوم سکڻ جو موقعو مليو هوندو. ڪيتريون ئي دعائون ياد به ڪيون هونديون، عاشقانِ رمضان جي صحبت ۽ دعوتِ اسلامي جي مشڪبار مدني ماحول جي برڪت سان گناهن تي ندامت جا لٽڪ وهائڻ کان پوءِ سچي توبه ۽ آئنده الله عَزَّوَجَلَّ ۽ رسول صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي اطاعت ۽ فرمانبرداري ۾ سنتن پرئي زندگي گذارڻ جو مدني ذهن بڻجو هوندو، زندگي کي غنيمت ڄاڻيندي خوب خوب مدني ڪمن جون ڌومون مچائڻ جو جذبو مليو هوندو. پر ياد رکو! شيطان اسان جو ڪليو دشمن آهي، هي بدبخت ڪڏهن به نه چاهيندو ته اسان توبه تي ثابت قدم رهون، گناهن کان منهن موڙي نيڪين پرئي زندگي گذاريون، جيڪڏهن اسين چاهيون ٿا ته رمضان جون يادون تازه رهن، جيڪو ڪجهه سڪيو آهي اهو به ياد رهي ۽ ان تي عمل جي سعادت به حاصل ٿئي ته منهنجو مشورو آهي ته چند رات يا عيد جي ڏينهن هتو هت سفر ڪرڻ وارن مدني قافلن ۾ عاشقانِ رسول جي صحبت ۾ اسان به سفر جي سعادت حاصل ڪريون. الله عَزَّوَجَلَّ جي رحمت مان اميد آهي، ان سفر جي برڪت سان عيد جي ڏينهن جي مبارڪ گهڙيون گناهن پرئي صحبتن ۾ گذارڻ کان بجائي، الله عَزَّوَجَلَّ جي گهر ۾ گذرنديون، روحاني سکون نصيب ٿيندو ۽ مدني ماحول ۾ استقامت

جو سامان به ٿيندو. إِنْ شَاءَ اللهُ عَزَّوَجَلَّ

صَلُّوا عَلَيَّ الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ مُحَمَّدٍ

عطائے حبیبِ خدا مدنی ماحول ہے فیضانِ غوثِ رضا مدنی ماحول
 بقیضانِ احمد رضا ان شاء اللہ یہ پھولے پھلے گا سدا مدنی ماحول
 اگر سنتیں سیکھنے کا ہے جذبہ مدنی ماحول تم آجاؤ دیگا سیکھا
 تو داڑھی بڑھالے عمامہ سجالے نہیں ہے یہ ہرگز بُرا مدنی ماحول
 بُری صحبتوں سے کنارہ کشی کر کے اچھوں کے پاس آکے پادنی ماحول
 تیزل کے گہرے گڑھے میں تھے اُن کی ترقی کا باعث بنا مدنی ماحول
 تمہیں لطف آ جائے گا زندگی کا قریب آکے دیکھو ذرا مدنی ماحول
 نبی کی محبت میں رونے کا انداز چلے آؤ سیکھلائے گا مدنی ماحول
 تو نرمی کو اپنانا جھگڑے مٹانا رہے گا سدا خوشنما مدنی ماحول
 سنور جائے گی آخرت ان شاء اللہ تم اپنائے رکھو سدا مدنی ماحول
 بہت سخت پچھتاؤ گے یاد رکھو نہ عطار تم چھوڑنا مدنی ماحول
 منا منا اسلامی پائرو! بیان کی ختم کندي سنت جي فضيلت ۽
 كجه ستتون ۽ آداب بيان كرن جي سعادت حاصل كيان تو، تاجدارِ
 رسالت، شهنشاهِ نبوت، مصطفيٰ جانِ رحمت صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيَّ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جو فرمان
 جنت نشان آهي: جنهن منهنجي سنت سان محبت ڪئي ان مون سان
 محبت ڪئي ۽ جنهن مون سان محبت ڪئي اهو جنت ۾ مون سان گڏ
 هوندو. (مشڪوٰة ج 1 ص 55 حديث 175)

سینہ تری سنت کا مدینہ بنے آقا

جنت میں پڑوسی مجھے تم اپنا بنانا

سرمولڳائڻ جا چار مدني گل

منا منا اسلامي پائرو! شيخ طريقت امير اهلستت **دَامَتْ بَرَكَاتُهُمُ الْعَالِيَه** جي رسالي ”101 مدني گل“ مان ”ائمڊ“ جا (4) حروف جي نسبت سان سرمو پائڻ جا 4 مدني گل ٻڌڻ جي سعادت حاصل ڪريون ٿا.

﴿1﴾ ”سنن ابن ماجه“ جي روايت ۾ آهي؛ ”سني سرمن مان بهتر سرمو ”ائمڊ“ آهي جو اهو نظر کي روشن ڪري ۽ پلڪون وڌائي ٿو.“

(ابن ماجه، حديث 3497 ج 4 ص 115)

﴿2﴾ پٿر جو سرمو استعمال ڪرڻ ۾ حرج ناهي ۽ ڪارو سرمو يا ڪجل زينت جي قصد (يعني زينت جي ارادي) سان مرد کي لڳائڻ مڪروه آهي ۽ زينت جو ارادو نه هجي ته ڪراهن ناهي. (عالمگيري ج 5 ص 359)

﴿3﴾ سرمو سمهڻ مهل استعمال ڪرڻ سنڌ آهي. (مراة المناجیح ج 6 ص 180)

﴿4﴾ سلمي استعمال ڪرڻ جي ٽن منقول طريقن جو خلاصو پيش خدمت آهي؛ (1) ڪڏهن ٻنهي اکين ۾ ٿي ٿي سرائيون (2) ڪڏهن ساڄي اک ۾ ٿي ۽ کاٻي ۾ ٻه، (3) ته ڪڏهن ٻنهي اکين ۾ ٻه ۽ وري آخر ۾ هڪ سرائي کي سلمي واري ڪري ان کي واري واري سان ٻنهي اکين ۾ لڳايو. (شعب الايمان ج 5 ص 218، 219) اهڙي طرح ڪرڻ سان ان شاء الله **عَزَّوَجَلَّ** تنهي طريقن تي عمل ٿيندو رهندو.

هزارين ستون سڪڻ جي لاءِ مڪتبه المدينه جا شايع ٿيل ٻه ڪتاب 312 صفحن تي مشتمل ڪتاب ”بهار شريعت“ حصو 16 ۽ 120 صفحن جو ڪتاب ”سنن اور آداب“ هديو ڏئي حاصل ڪيو ۽ پڙهيو. سنن جي تربيت جو هڪ بهترين ذريعو دعوت اسلامي جي مدني قافلن ۾ عاشقان رسول سان گڏ سنن پريو سفر آهي.

سکين سنن قافلن ۾ چلو

لوئو رحمتين قافلن ۾ چلو

دعوتِ اسلامي جي هفتيوار سنتن پري اجتماع ۾ پڙهيا ويندڙ 6 درود شريف ۽ 2 دعائون

(1) جمع جي رات جو دُرُود

اللَّهُمَّ صَلِّ وَسَلِّمْ وَبَارِكْ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ النَّبِيِّ الْأُمِّيِّ الْحَبِيبِ الْعَالِي الْقَدْرِ
الْعَظِيمِ الْجَاهِ وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ وَسَلِّمْ

بزرگن فرمايو آهي ته جيڪو شخص هر جمعرات (جمع ۽ خميس جي وچين رات) هن دُرُود شريف کي پابندي سان گهٽ مان گهٽ هڪ ڀيرو پڙهندو موت جي وقت سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جي زيارت ڪندو ۽ قبر ۾ داخل ٿيڻ وقت به ايستائين هو ڏسندو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ ان کي پنهنجي هٿن سان قبر ۾ داخل ڪري رهيا آهن،⁽¹⁾

(2) سمورا گناه معاف

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا وَمَوْلَانَا مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِ وَسَلِّمْ

حضرت سيدنا انس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ کان روايت آهي ته تاجدارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: جيڪو شخص هي دُرُود شريف پڙهي جيڪڏهن بيٺل هو تو ويهڻ کان پهريان ۽ ويٺل هو ته بيٺل کان پهريان، ان جا گناه معاف ڪيا ويندا.⁽²⁾

1...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة السادسة والخمسون، ص 151 ملخصاً

2...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الحادية عشرة، ص 65

(3) رحمت جا ستر دروازا

صَلَّى اللهُ عَلَى مُحَمَّدٍ

جيڪو هي دُرُود شريف پڙهندو آهي ان تي رحمت جا ستر دروازا
کوليا ويندا آهن.⁽¹⁾

(4) ڇهه لک دُرُود شريفن جو ثواب

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ عَدَدَ مَا فِي عِلْمِ اللَّهِ صَلَاةً دَائِمَةً يَدَاوِمِ مُلْكِ اللَّهِ

حضرت احمد صاوي عليه رَحْمَةُ اللهِ الْهَادِي ڪن بزرگن کان نقل ڪن ٿا هن
دُرُود شريف کي هڪ ڀيرو پڙهڻ سان ڇهه لک دُرُود شريف پڙهڻ جو
ثواب حاصل ٿيندو آهي.⁽²⁾

(5) قُرْبِ مُصْطَفِي صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ كَمَا تُحِبُّ وَتَرْضَى لَهُ

هڪ ڏينهن هڪ شخص آيو ته حُضُورِ أَنُورِ صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ کيس
پنهنجي ۽ صديقِ اڪبر رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُ جي وچ ۾ ويهاريو، انهيءَ تي
صَحَابَهُ كِرَامَ رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمْ کي تَعَجُّبُ ٿيو ته اهو مرتبي وارو شخص
ڪير آهي جڏهن اهو هليو ويو ته سرڪارِ مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن

¹...القول البديع، الباب الثاني، ص 277،

²...افضل الصلوات على سيد السادات، الصلاة الثانية والخمسون، ص 149

فرمايو: هو جڏهن مون تي دُرُودِ پاڪ پڙهندو آهي ته ائين پڙهندو آهي.⁽¹⁾

(6) دُرُودِ شَفَاعَت

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَأَنْزِلْهُ الْمَقْعَدَ الْمُقَرَّبَ عِنْدَكَ يَوْمَ الْقِيَامَةِ

شافع امر صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن جو فرمان معظم آهي: جيڪو شخص هي درود پاڪ پڙهي ان جي لاءِ منهنجي شفاعت واجب ٿي ويندي آهي.⁽²⁾

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ

(1) هڪ هزار ڏينهن جون نيڪيون

جَزَى اللهُ عَنَّا مُحَمَّدًا مَا هُوَ أَهْلُهُ

حضرت سيدنا ابن عباس رَضِيَ اللهُ تَعَالَى عَنْهُمَا کان روايت آهي ته سرڪار مدينه صَلَّى اللهُ تَعَالَى عَلَيْهِ وَآلِهِ وَسَلَّمَ جن فرمايو: هي درود شريف پڙهڻ واري جي لاءِ ستر فرشتا هڪ هزار ڏينهن تائين نيڪيون لکندا آهن.⁽³⁾

¹...القول البديع، الباب الاول، ص125

²... الترغيب والترهيب، ج 2، ص 329، حديث 31

³... مجمع الزوائد، كتاب الادعية، باب في كيفية الصلاة... الخ، 10/254، حديث: 17305

(2) هر رات عبادت ۾ گذارڻ جو آسان نسخو

غرائب القرآن صفحه 187 تي هڪ روايت نقل ڪئي وئي آهي ته جيڪو شخص رات ۾ ٽي ڀيرا هي دعا پڙهندو ته ان جڻ شَبِ قدر کي حاصل ڪري ورتو لهُذا هر رات هي دعا پڙهڻ گهرجي. دعا هي آهي:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْحَلِيمُ الْكَرِيمُ، سُبْحَانَ اللَّهِ رَبِّ السَّمَوَاتِ السَّبْعِ
وَرَبِّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ-

”يعني خدائِ حلِيم و ڪريم کان سواءِ ڪوئي عبادت جي لائق ناهي، الله پاڪ آهي جيڪو ستن آسمانن ۽ عرش عظيم جو پروردگار آهي.“

(فيضانِ سنت ج اول، ص 1163، 1164)

صَلُّوا عَلَى الْحَبِيبِ! صَلَّى اللَّهُ تَعَالَى عَلَى مُحَمَّدٍ